

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון תקלד ♦ שנה יא

שב"ק תשיא - פרה ♦ אדר ה'תשפג

דברי אלוקים חיים מרח רבינו הגה"ק זיע"א

דברות קודש מרח רבינו עטר שליט"א

ויבר ה' אל משה לאמר, כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כופר נפשו לה' בפקוד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם

ופירש רש"י: כי תשא הוא לשון קבלה, וכתרגומו שתרגם "ארי תקבל" כלומר כשתחפוץ לקבל סכום מנינים לדעת כמה הם, אל תמנעם לגלגולת, אלא יתנו כל אחד מחצית השקל, ותמנה את השקלים ותדע את מנינם. ורש"י בא להורות שלא תחשוב שרק כשתמנעם לצורך מה וכגון לצאת למלחמה או בשביל שיתנו שקלים לקרבנות ציבור, אז הצריך הכתוב לתת מחצית השקלים, אבל אם ימנעם איזה מלך וכמו דוד המלך שמנאם, לדעת כמה הם לא יצרכו למחצית השקל, ולכן אמר שגם כשהכוונה רק לדעת כמה הם, גם כן יתנו מחצית השקל, שלא יהיה בהם נגף בפקוד אותם שהמנין שולט בו עין הרע והדבר בא עליהם וכמו שמצינו בימי דוד, ובא להורות שיתנו מחצית השקל לפני המנין, ולא לאחר המנין, ואל ימנעם לגלגולת כי אם לשקלים ולמה יצא לדוד שימנעם לגלגולת הוא מפני שלא נתפרש כאן, אם הוא מצוה לדורות או רק לשעה במדבר, ולכן טעה דוד ומנה אותם בלא שקלים, והיה הנגף בהם, והתוודה דוד עליו וכדכתיב ויאמר דוד אל ה' חטאתי מאוד אשר עשיתי, וגם אחרי כן נודע שהפירוש הוא לא שיתנו הכופר של מחצית השקל אחר המנין אלא שיתנו קודם המנין שלא יקפוצו עליהם עין הרע ורק את השקלים ימנהו ואל ימנעם לגלגולתם, (ע"כ מלוקט ממפרשי רש"י)

והנה האור החיים הק' כתב שנתן לבו להשכיל במעשה דוד, כי לפי הנשמע מהכתובים נמצא כי מנה את ישראל אחד אחד בלא אמצעי, כלומר שלא לקח מהם שום דבר שימנה אותם בהם וגם נוסף לזה שמנאם ללא דבר כלומר ללא צורך, והם דברים תמוהים שיעשה דוד המלך עליו השלום דבר כזה ומצינו שרבותינו אמרו כי מן השמים הכשילוהו על עון ונברא מלאך רע מזה והסיתו והטעוהו לדוד לעשות כן ושגגה היא, והקשה האור החיים הק' שאין יואב קיבל דבריו של דוד כשאמר לו כן והיה לו למאן, כי דברי הרב דהיינו הקב"ה ודברי התלמיד דהיינו דוד מי שומעין, ואפילו במצות המלך אין צריך לשמוע, וגם אם נאמר שגם ליואב נעלמה ממנו הלכה זאת, מה נאמר בסנהדרין ובכל איש ישראל דכיון שראו שבאו למנותם, היה להם לחרוד חרדה גדולה ואימת מות יפלו עליהם, ויצעקו על הדבר בטענה הנשמעת דכתיב ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם ואין לא חסו על נפשם כל בני א-ל חי.

ולכן כתב האור החיים הק' שיואב לא מנאם לגלגולתם אלא שמנאם ע"י דבר אחר שלקח מהם והטעות של דוד היה שמנאם ללא צורך זה שטען יואב לדוד שאין צורך בדבר למנות את ישראל ולכן היה הדבר בעם ואם דוד היה אותם על ידי השקלים לא היה הנגף שאף שנתחייבו ישאל, מ"מ היה המחצית השקל כפרה על ישראל אף שמנאם ללא צורך, אבל מכיון שלא היה

ורב חסד ואמת (לד, ו)

אמרו בזהר אית חסד ואית חסד, (אית חסד) שהוא רב חסד ונוצר חסד. דהיינו נוצר חסד הוא חסד שעושה הש"י על ידי הצדיקים, וזהו אל נוצר חסד לאלפים, פי' הקב"ה נוצר חסד בשביל הצדיקים הנקראים אלפ"ם, שהם אלף חכמה אלף בינה. אבל "הרב חסד" שהקב"ה עושה למענו בשביל קיום העולם, כדרכו להטיב לברואיו, הוא חסד גדול ורב מאוד להגדיל חסדו עם בריותיו. ועל ידי מידת נוצר חסד הוא מצמצם שכינתו ומאיר בעולמות כפי כח המקבלים, כנשר יעיר קנו, נוגע ואינו נוגע, והאור הוא מטי ולא מטי! שאם לא כן היו העולמות מתבטלים ממציותם מחמת בהירות האורות, והיה לאי"ן. וזהו עולם חסד יבנה כמבואר באור תורה (שלח עמ' קמ)

בפירוש הפסוק "מה רב טובך", מבאר בעל התניא: באיגרת הקודש (סימן יג) כלומר בלי גבול ומדה, בין הטוב אשר צפנת ליראך ובין אשר פעלת לחוסים בך, שהם בעלי הבטחון שמבחינת ימין וחסדם וטובם הוא גם כן בבחינת גילוי והתפשטות נגד בני אדם ולא בבחינת צמצום והסתר כלל, לכן גם אתה ה' תתנהג עמם במדת חסדך הגדול בלי גבול ותכלית הנקרא רב חסד. דאית חסד ואית חסד. אית חסד עולם שיש כנגדו ולעומתו מדת הדין ח"ו למעט ולצמצם חסדו וטובו. אבל חסד עליון הנקרא רב חסד אין כנגדו מדת הדין למעט ולצמצם רוב חסדו מלהתפשט בלי גבול ותכלית, כי הוא נמשך מבחינת טוב כל עלמין וטמירא דכל טמירין הנקרא כתר עליון וזהו שכתוב תסתירם בסתר פניך וגו' תצנעם בסוכה וגו'

מרדכי בגימטריה 'רב חסד' והוא רומז על בחינת היסוד (התיקון השישי והקצה השישי ב"א) ולכן מתגלה ריבוי החסדים בנוק' בפורים.

וכן צריך להבין, הרי מדובר פה ב"ג מדות של רחמים ומדת 'אמת' זה דין ולא רחמים כי אם שופטים את האדם במדת האמת צריך להענישו על מעשיו הלא טובים.

ותירץ הגה"ק רבי אברהם מסאכטשוב זי"ע **בעל אבני נזר** דהנה אמרו חז"ל (שבת קד). "קושטא קאי, שיקרא לא קאי", ואם עושה תשובה באמת, איגלאי למפרע שהחטא לא הוי ליה קיום, כיון שעשה תשובה. ואמרו חז"ל (פרה פ"ח מ"ט) "מים המכזבים אחת לשבעים שנה נקראים מי אכזב". נראה מזה דאיגלאי מילתא למפרע שזה שקר וע"י התעוררות מידת האמת אנחנו יודעים שלא הוי ליה קיום, אף שלא עשינו תשובה. לכן באה מידת אמת ב"ג מדות של רחמים.

ותירץ הרה"ק רבי מאיר מפרימישלאן זצ"ל שיש אנשים הלובשים איצטלא דרבנן כמו בנש"ק, אך בתוך תוכם הפנימי הם רחוקים מזה ואם ה' ידון אותם כפי שהם נראים בחוץ הרי אז ידקדק עמם כחוט השערה כמו בצדיקים אבל ה' היודע האמת שהם רחוקים מלהיות צדיקים מתנהג עמם כמו שהם ואז אין מדקדק עמם כחוט השערה, ואז יוצא שמדת ה'אמת' מביא עליהם רחמים ולא דין.

כן מבארים בספה"ק שזה אכן עיקר האמת של השם יתברך, שרחמיו וחסדיו אינם כלים לעולם יהיה איך שיהיה, ותמיד מועיל תפלה ותחנונים וצעקה ושוועה לשם יתברך, כי אחר כל הכעסים שמכעיסים אותו יתברך עדיין רחמי אמתו אינם כלים לעולם.

ותפקידנו להתחזק בתפלה תמיד, ועל ידי זה ממתיקים אנו כל הדינים שבעולם ומבטלים כל הגזרות רעות מישראל ומכניסים הדעת האמיתי בישראל, להתחזק בתפלה ותחנונים תמיד. כי זהו עיקר האמת לאמתו כמו שכתוב: "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת.

עושין רצונו של מקום ולכן החל הנגף בעם והתוודה דוד לה' וכמו שמביא האוה"ח הק'.

וגם יתכן לומר שמכיון שדוד היה בבחינתו של צדיק הדור שכתוב ספרים הק' שצדיק גמור וצדיק הדור, אינו רואה שום רע על עם ישראל ואדרבה הוא מליץ יושר עליהם וכן כתוב בספרים הק' שזה יהיה בחינתו של משיח צדקינו שיתגלה בקרוב שלא יהיה רואה שום רע על כלל ישראל וגם ידוע שדוד המלך הוא בעצמו יהיה מלך המשיח הגואל האחרון וכמו שמובא במדרשים וכן אומרים בהושענות ביום הושענא רבא "קול צמח איש צמח שמו, הוא דוד בעצמו מבשר ואמר" ולכן לא ראה שום רע על ישראל הק' ולכן מנה אותם מכיון שבעיניו הם עושין רצונו של מקום ואפשר למנותם ואין שום חשש לקיטרוג אבל מן השמים רצו להכשילו לדוד כמ"ש האור החיים הק' הנ"ל דוק.

פרשת פרה

והנה אנו נמצאים כעת גם בפרשת פרה הקראת בזו השבת, נביא את דברי רש"י הק' שהספרים הק' נהגו לפתוח בזה וכן הצדיקים הק' תלמידי הבעש"ט וכן היה נוהג כ"ק מו"ר זי"ע הכ"מ בפרשת פרה לדבר מזה ולפרשו באופנים שונים כדרכו בקודש, זה לשון קודשו של רש"י הק': זאת חוקת התורה לפי שהשטן ואומות העולם מוניין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה לפיכך כתב בה חוקה גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה עכ"ל רש"י הק'.

ומקשים המפרשים למה דוקא על מצות פרה אדומה השטן ואומות העולם מוניין את ישראל הלוא יש הרבה מצוות שהם בבחינת חוק בלי טעם ולמה דוקא על זה שואלים וגם צריכים להבין הלשון "מוניין" ולמה לא כתוב "שואלים" וגם מה התשובה הוא גזירה הוא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה.

ונראה לומר שלשון מוניין הוא מלשון "לא תונו איש את עמיתו" שזה לומר ולקנטר בדברים את חבריו, וכמו כאן הכוונה הוא לכך שהם רוצים לקנטר את ישראל שעשו את העגל ולא שערב רב עושהו מכיון שיש להביא פרה אדומה והטעם הוא לכפר על העגל, וכמו שכתב רש"י הק' בשם ר' משה הדרשן, ולכן כתב רש"י שהם מוניין שיגידו להם מה המצוה הזאת דייקי של פרה אדומה ולא שהם שואלים על מצוות אחרות, והם רוצים לדעת מה טעם יש בה, והם חושבים שיגידו להם הטעם ויהיה להם בזה לקנטר על ישראל וכמו שעשה בלעם הרשע וכמו שכתב רש"י בפרשת בלק שהסתכל למדבר להזכיר את חטא העגל שעשהו במדבר ולכן הקב"ה כתב בתורה חוקה, לומר שכל הבאת הפרה הוא גזירה מלפניו ולא משום החטא של העגל ואין לך רשות להרהר אחריה, כלומר שזה רק מאחרי שעשו את העגל בשביל זה יש מצות פרה אדומה, אלא לא כן הוא וגם משום שגם עצם עשיית העגל כתוב בחז"ל שלא היו ישראל ראויים לזה אלא היתה גזירה מן השמים שיעשהו מטעם שאין אנו מבינים, ולכן גם הבאת פרה האדומה הוא גם כן לא משום כפרת חטא העגל כלל אלא הוא גזירה מלפני ולכן השטן והגויים לא יוכלו לקנטר על עם ישראל.

ויהי רצון שנזכה להטהר ולהתקדש עוד בחודש הזה ובפרט בשבת הזה שקורין את פרשת הפרה שהיא טהרתם של ישראל ונזכה כבר בחודש הזה להטהר באפר הפרה ע"י הכהן הגדול אליהו הנביא ומלך המשיח שיתגלה בקרוב ובחודש ניסן נזכה כבר להגאל וכמו שאמרו חז"ל בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל וכמו שאמרו חז"ל בניסן עתידים להגאל, והקריאה של הפרשה הזו פרשת פרה, ובקריאה הבא של פרשת החודש הזה לכם ראש חדשים תעורר הזמן ונזכה לגואל הצדק שיגאל אותנו ברחמים גדולים ובחסדים מגולים במהרה בימינו אמן.

נתינת מחצית השקל והיה המספר בהם ללא צורך, שלט בהם הדין ונפרע עונם, חזו היתה טעותו של דוד שהיה המנין ללא צורך וגם אם יש איזה צורך בדבר גם כן אין למנות אחד אחד בלא מנין של דבר אחד שיקח ואפילו שיקח רק אבן מכל אחד ואחד מהם וימנהו את האבנים ועוד כתב שיואב חשב שיש לו לדוד איזה טעם למה צוה כך, ולא רצה יואב למרוד במלכות, אבל באמת לא מנאם יואב אחד אחד רק שהיה שלא לצורך, וגם הישראלים מכיון שלא נמנו אחד אחד אלא ע"י דבר אחר, ודבר זה שצריך למנותם רק ע"י איזה סיבה, אין זה עליהם מוטל לדעת אם יש איזה סיבה למלך, ולא בדקו אחריו לחזקת כשרותו, כלומר שדוד היה עומד בחזקת כשרות.

ומסיים האור החיים הק' שכלו של דבר למנות מספר בני ישראל נחלק לג' דינים **האחד**, הוא מפרסר שהיה אחר העגיל שהיה לצורך לידע כמה נשארו, הוצרכו לתת מחצית השקל לצד שהיו חייבים כדי לכפר על חטא אין צריך למנותם על ידי שקלים אלא מספיק למנותם ע"י דבר אחר, ואפילו בחרסית אדמה, זה היה אצל שאול המלך שמנאם והשלישי, כל שאין צורך למנותם אין למנותם אף ע"י דבר אחר כגון בחרסית, חזו היתה טעותו של דוד שהטעהו ה' אבל אם היה המנין על ידי נתינת מחצית השקל היה מותר כי זה מונע הנגף הבאה מהמספר והיה מכפר על נפש.

~~~

ולפי ענ"ד נראה לומר בענ"ה באופן אחר לפרש איך בא לידי דוד מלכא משיחא דבר כזה למנות את ישראל, דהנה נחזה אנו בגמרא (מסכת יומא כב) דאיתא התם אמר ר' יצחק אסור למנות את ישראל אפילו לדבר מצוה שנאמר ויפקדם בבזק (שאל המלך סיפר ומנה את ישראל ע"י שלקח שבירי החרסים) וכן כתוב וישמע שאול אם העם ויפקדם בטלאים וממשיך הגמ' א"ר אלעזר כל המונה את ישראל עובר בלאו שנאמר והיה מספר בני ישראל כחול היום אשר לא ימד (וכתב המהרש"א דמשמע דלאיסורא נאמר שלא ימד ולא יספרם ולא משום דא"א למנותם) ורב נחמן ב"ר יצחק אמר שעובר בב' לאוין שנאמר אשר לא ימד ולא יספר, וממשיך הגמרא אמר ר' שמואל בר נחמני בשם ר' יונתן שהקשה כתיב והיה מספר בני ישראל כחול היום (דעלמא דאית להו מנין וגם שמותר לסופרם) וכתוב אשר לא ימד ולא יספר (שמשמע שאין להם מנין ואסור למנותם) ומתרץ הגמרא כאן שעושין ישראל רצונו של מקום כאן שאין עושין רצונו של מקום.

ובספר ענף יוסף מביאר בשם היערות דבש שר' יונתן מקשה גם לענין איסורא שיש סתירה בהפסוק עצמו שמתחילה משמע שמותר למנותם וגם אפשר למנותם ולבסוף אמר שאין להם מספר וגם שאסור למנותם ועל זה מתרץ הגמרא ומחלק בין עושין ללא עושין רצונו של מקום ואמר היערות דבש שאם עושין רצונו של מקום אין למנותם ובאין עושין למנותם (ע"ש).

אבל לפי ענ"ד נראה לומר להיפך שבאם עושין רצונו של מקום מותר למנותם דלא ישלוט בהם עין הרע ולא יבוא נגף מה שאין כן להיפך שבאם עושין רצונו של מקום מותר למנותם דלא ישלוט בהם עין הרע ולא יבוא נגף משא"כ אם לא עושין רצונו של קונם שאז אסור, ואם כן אפשר לתרץ את דוד המלך שספר את ישראל, מכיון שסבר שהם כולם צדיקים גמורים ועושין רצונו של מקום אבל מן השמים הכשילוהו לדוד וכמו שמביא האור החיים הק' וכו"ל ולפי זה גם יתורץ למה לא מיחו בו יואב וכלל ישראל כי דוד לשיטתו שהם עושים רצונו של מקום ואפשר למנותם, ולכן אפשר לומר שרצה למנותם שיהיו דבר שבמנין שלא יהיו בטלים לעולם, אבל באמת היה שלא היו כל ישראל

ביאורי חיים

ונתנו (ל, יב)

פעם אחת באו גבאי צדקה אל רבי יחזקאל לנדא, בעל 'נודע ביהודה', בעניין חיוני שבעבורו נדרש סכום נכבד. שאלם הרב מה הסכום הדרוש להם, והשיבו שהם זקוקים לארבע מאות רובלים. מיד מנה הרב שלוש מאות ותשעים רובלים ונתן להם. תמיהו הגבאים, למה חיסר עשרה רובלים אחרי שנתן כמעט את כל הסכום. הבחין הרב בתמיהתם ואמר: "רצוני שעוד יהודים יזכו במצווה, כדי שלא להיות ממי שעליהם נאמר (אבות ה, יג) 'הרצוה שייתן ולא ייתנו אחרים, עינו צרה בשל אחרים'."

זה יתנו (ל, יג)

אמר אדם אחד לרבי אברהם מסוכטשוב: שמעתי שיש בידכם "סגולה" להצלחה בעסקים ולעשיית הון. אם יגלה לי הרב מה טיבה של סגולה זו, אגמול ביד רחבה. השיב לו רבו: הסגולה מופיעה בדברי חז"ל (פסיקתא רבתי טז), שכאשר נתקשה משה בהבנת הציווי של מחצית השקל, "הוציא הקב"ה כמין מטבע של אש מתחת לכיסא הכבוד, הראהו למשה ואמר לו: "זה יתנו". מכאן אתה למד, שמתחת לכיסא הכבוד יש כסף. חז"ל הוסיפו "גדולה תשובה שמגעת עד כיסא הכבוד" (יומא פו), מכאן שעליך לעשות תשובה שלמה עד שתגיע לכיסא הכבוד ושם תוכל לצבור כסף לרוב.

ואמלא אותו רוח אלוקים (לא, ג)

בא יהודי אל הרה"ק בעל הדברי חיים מצאנז זי"ע, ושיבח את בנו, הרה"ק בעל הדברי יחזקאל משינאווא זי"ע, וסיפר על גאונו ולמדנותו הנפלאה. ענה הדברי חיים, שעל גאונו ראו בני לתואר גאון, אבל אין זה מוכיח שראוי הוא להיות רבי. המשיך היהודי לתאר את עבודתו המופלאה של הבן בתפילות ובתעניות וסיגופים, ענהו הדברי חיים, שאכן בכך הוא ראוי לתואר צדיק, אך עדיין אין זה מספיק להקרא רבי. היהודי המשיך וסיפר שבוקר אחד כשירד שלג חזק הלך הרה"ק משינאווא ברחוב והבחין ביהודי שאין לו מעיל וכולו רועד מקור, ומיד פשט את מעילו והלביש את העני כשהוא עצמו נשאר ללא מעיל. בשמעו זאת, אמר הדברי חיים שעכשיו הוא רואה שבנו ראוי להקרא רבי. (ילקוט מאיש לרעהו)

ושמרו בני ישראל את השבת (לא, טז)

מסופר על ה"חפץ חיים" זצ"ל, שכאשר קיבל פעם מכתב מעיר מסוימת ובו בשרוהו שנוסדה שם חברת "משמרת שבת" פרץ בבכי. משנשאל ה"חפץ חיים" לפרש בכייתו, והלא מן הראוי להרגיש סיפוק כשיהודים מתארגנים לשם הגנה על השבת? השיב הרב: כשתראו אדם עובר ליד בית, מעיף עינו עליו ומשבח לבורא העולם שבראו שלם באיבריו, מעצמכם תבינו כי הבית הזה הוא בית נכים שבו מאושפזים אנשים בעלי מומים: קטעים, גדמים ועוורים. כך כאשר אנו רואים שנוסדה חברה ל"שמירה" על השבת, עלינו להסיק שהאנשים בעיר זו הנם בבחינת "בעלי מומים" ביחס לשבת, והרי זה בבחינת "בית חולים" גדול למחללי שבת. ועל זה ראוי לבכות.

פוקד עון אבות על בנים (לד, ז)

פעם בא חסיד אחד אל הרה"ק רבי יעקב מוידאמע זי"ע וסיפר שהילדה שלו חולנית-גוססת ר"ל ובכה בכי רב. שאלו הרה"ק מוידאמע: "במה היא ילדתך, בזה ששמו אותה בעריסה שלך? לך לך!" יצא האיש מבית רבנו ולא ידע מה היה לו. ביקש מבנו הרה"צ רבי לוי מוידאמע זצ"ל שייכנס פנימה אל אביו, לשאול על זאת. נכנס רבי לוי ושאל: "איך אמרת לאיש שהילדה איננה שלו?!" השיב לו אביו הרה"ק מוידאמע במתק לשונו: "הלא אמרו חז"ל (דברים כד, טז בספרי) "בעון האבות בנים מתים", לכן לקחת את הילדה מרשותו, ילך הביתה והילדה תתרפא". וכך הווה. (אוצרות החן)

כניני חיים

אך את שבתתי תשמרו (ל"א-כ"ג).

על הפסוק: "אך את הזהב ואת הכסף" (במדבר ל"א-כ"ב) דרשו חכמינו: "אך - להעביר את החלודה - שכשבים להכשיר כלי כסף חזב יש להעביר מהם תחילה את החלודה ואת הפסולת. כיוצא בזה מתכוונת התורה גם כן במילה "אך" - שלפני שנכנסים לשבת יש להעביר תחילה את החלודה והפסולת, כדי להיכנס לשבת נקי חך, ואז "שבתותי תשמורו" - אפשר לשמור על קדושת השבת בשלימות.

(שפת אמת)

ושמרו בני ישראל את השבת (ל"א-ט"ז).

אם אדם מישראל שומר שבת כהלכתה, הרי זה נותן לו חיות וכוח, שיוכל לעבוד את השי"ת בכל ימי השבוע, וממילא כשמגיע השבת הבאה כבר נקלה לו בהרבה להגיע לידי קדושת ושמירת השבת, וכן הלאה. אם "ושמרו בני ישראל את השבת" - יקל עליהם הדבר "לעשות את השבת לדורותם" - ימי השבת הבאים.

(קדושת לוי)

מחלליה מות יומת כי כל העושה בה מלאכה ונכרתה (לא, יד)

לכאורה קשה למה דנים מחללי שבתות למיתה והלא דין הוא בשבת שפיקוח נפש דוחה שבת ומזה משמע שנפש ישראל למעלה מן השבת? אבל באמת כאשר אדם מישראל מחלל שבת ח"ו נכרתת נפשו מן השורש וממילא הוא גברא קטילא בלבד, ואין ערך לכל חייו, חוץ שאמרה תורה "מחלליה מות יומת" כי אינו כבר בגדר פיקוח נפש, כיון שאינו נפש כבר, כי בר קטלא הוא, משום "כי כל העושה בה מלאכה ונכרתה" והריהו כאינו.

(הרה"ק ר' ברוך ממעזיב זי"ע)

ויראו מגשת אליו (לד, ל).

אמרו חז"ל (ספרי במדבר ה, ג), ראה כמה כוחה של עבירה, קודם שחטאו ראו פני השכינה ולא נרתעו, ועתה לא יוכלו להסתכל בפני סרסור. זאת ישיב האדם אל לבו לטהר עצמו ולקדש, לטהר טומאת העונות להיות סור מרע, ולקדש את עצמו בקדושות ועשה טוב, וטוב לו. (של"ה הקדוש)

נעימות חיים

כי אות הוא ביני וביניכם" (לא, יג)

הקיסר האוסטרי פרנץ יוזף (1830-1916) ערך פעם ביקור ממלכתי בכמה מערי גליציה (המחוז הצפוני בממלכה האוסטרו-הונגרית של הימים ההם), והגיע עם פמלייתו לקראקא שבמערב גליציה, למחרת היום התעתד "הקיסר" (הקיסר ירום הודו) לבקר בבית הכנסת הגדול שבעיר. מה עשו כמה משונאי ישראל שבמקום? הלכו והסירו בשעות הלילה את תמונת הקיסר, שהייתה תלויה בקביעות בפרוזדור בית הכנסת, ובשעה שהאורח הנכבד נכנס בשערי בית-הכנסת, לחשו לו שונאי ישראל על או זנו, שראשי הקהילה הם שציוו להסיר את תמונתו מתחומי בית-הכנסת, כדי להפגין בכך את איבתם לשליט הנכרי. כששמע הקיסר דברי שטנה אלה, פנה אל רבי שמעון סופר - רבה של קראקא, שהיה גם ציר בבית המחוקקים האוסטרי - ואמר לו: כלום יש אמת בדבר, שתמונתי היתה תלויה כאן ימים רבים, ורק הבוקר הורידו אותה כצעד הפגנתי נגדי? רבי שמעון נדהם לרגע קט, כי רק עתה נודע לו על התעלול הגס של שונאי ישראל שבמקום; אך לא איבד את עשתונותו ומיד השיב לקיסר האורח: אמת הדבר, שתמונת הוד מלכותו תלויה כאן בקביעות, והיום הזה הסירו אותה לקראת הביקור הקיסרי, ויש טעם לדבר: לפי חוקי אמונתנו, נצטוונו להניח תפילין בכל יום כ"אות ברית" בינינו לבין הבורא, אולם בשבת קודש אסורה עלינו הנחת תפילין, כי על השבת נאמר בתורתנו: "כי אות הוא ביני וביניכם", ביום שבת הננו חשים את השכינה המרחפת מעלינו, ולכן איננו זקוקים לאותות ולסמלים אחרים, שיקשרו אותנו עם ה' יתברך. כיוצא בכך נהגנו באירוע החגיגי, שפקד אותנו היום הזה. כל הימים תלויה כאן תמונת הוד מלכותו כאות ברית בין הקיסר ירום הודו לקהילה היהודית שבעירנו, אולם היום, נוכח הביקור המלכותי בבית תפילתנו, תהא זו פחיתות כבוד אם נביט בתמונת הקיסר הדוממת, שבשעה שאנו זוכים לראות את הוד מלכותו פנים אל פנים

הליכות חיים

הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
מו"צ בק"ק קראלי ומח"ס גם אני אודך

תשובות מעניינות בענייני בשר בחלב

תשובה: לכאורה מותר.

בפרשתנו פרשת כי תשא (שמות ל"ד, כ"ו) כתוב: לא תבשל גדי בחלב אמו.

המתנת ו' שעות אחרי מאכלים בחזקת בשרי
שאלה: מאכלים שהם בחזקת בשרי, האם צריכים להמתין שש שעות אחריהם?
תשובה: לא.

אמרתי לצרף כאן שו"ת קצר ומעניין בענייני "בשר בחלב" מספר הנפלא "אוהל יעקב", לידידי הגאון רבי יעקב אהרן סקוצילס שליט"א – תשובות מהגאון הגדול רבי אביגדור הלוי נבנצל שליט"א, שנמצא עדיין בשלבי עריכה, ויהיה לתועלת הרבים.

צ'יפס מטוגן בשמן של שניצל
שאלה: טיגן שניצל בשמן ואין ששים כנגד השניצל, ואחר כך טיגנו צ'יפס, האם ממתינים שש שעות אחריו?
תשובה: כן, כי יש בו טעם שניצל.

ישראל הלומד בבית ספר לבישול אם מותר לבשל בשר בחלב
שאלה: מי שרוצה ללכת לבית ספר שלומדים איך לבשל, וצריך לבשל בשר בחלב, האם זה מותר אם אין כוונתו לאכילה?
תשובה: לא.

המתנת ו' שעות אחרי אבקת מרק בשרי
שאלה: אבקת מרק מחברת אוסם שכתוב על הקופסא שהוא בשרי, וידוע מהרכיבים שיש אחוז קטן של מאכל בשרי בתוכם, אם אחד שותה מרק שנעשה עם האבקה הנ"ל, ועוד ירקות וכדומה, האם הוא צריך להמתין ו' שעות?
תשובה: כן.

לשבת בשלחן אחד עם אחר שאוכל מאכל בהכשר שלא מקובל עליו

שאלה: מי שמקפיד רק לאכול מהכשר מסוים, כגון בד"ץ, וכדומה, ולעולם לא יאכל רבנות, האם מותר לאכול אותו באותו שלחן עם מישהו שאוכל רבנות?
תשובה: כן.

אכל מאכל שלא נתבטל בתוכו בשר ואין בו טעם
שאלה: מה הדין במי שאוכל מאכל שהכינו עם כמה אחוזים של בשר, באופן שהוא לא בטל להמאכל בששים, ואוכל מאותו מאכל ולא טועם טעם בשר, האם הוא עדיין צריך להמתין ו' שעות?
תשובה: כן.

אכל מאכל שהתבשל בתוך שקית בתבשיל בשרי
שאלה: אחד שבשיל מאכל פרווה בתוך שקית ניילון, והכניסו אותו לתוך קדירה בשרי, האם הוא צריך להמתין שש שעות אחרי אכילת המאכל בתוך השקית?
תשובה: לא.

מאות כבר נושעו! ומה איתך?
רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו'
תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של
מרכז "אמונת חיים" קראלי
כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון
רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 055-6798152
ובאימייל: 3118494@gmail.com

אם יש הגבלה באכילה להמקילים פחות מ' שעות
אלו שהקילו להם לאכול גבינה אחרי שעה מאכילת בשר, כגון מעוברת, או ילדים, וכדומה, האם מותר להם לאכול גם ממתקים, או רק מה שצריכים?
תשובה: לא צריך להגביל.

תוך ו' שעות מבשר לאכול מאכל בחזקת חלבי
שאלה: אחד שהוא בשרי (תוך ו' שעות), וקנה מאכל מזונות מחנות שמוכר פיצה, וכדומה, וההכשר כותב שהמאכל הפרווה בחזקת חלבי, האם מותר לו לאכול את המזונות, או שיש לחוש אולי נגע בו מהגבינות?

קול קראלי - 074-7962278

לזכר עולם יהיה צדיק
הרה"ק משה יהושע זי"ע
בן הרה"ק חיים מאיר זי"ע
מוז'ניץ
נלב"ע ביום כ' אדר תשעב
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק
אדונינו מורינו ורבינו
הגה"ק יצחק צבי משה זצ"ל
ברא כרעא דאבוה
אדמו"ר אביגדור מוזס זצ"ל
מקראלי
נלב"ע ד' טבת תשעט
זכותו יגן עלינו ועכ"א
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק
הרה"ק אלימלך זי"ע
בן הרה"צ אליעזר ליפמן זצ"ל
מליזענסק
נלב"ע ביום כ' אדר

לעילוי נשמת
הרבנית רייזל ראטה ע"ה
בת הרב שמואל אהרן ז"ל
נלב"ע י"ז טבת ה'תשפ"ג
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
הגה"צ משה וועבר זצוק"ל
בהרה"צ מרדכי זצ"ל
נלבע יב כסלו תשפא
ת. נ. צ. ב. ה.